

ind derpaa, og særlig skulde det være mig en Tilfredsstillelse at kunne påvise, at den Bemyn- digelse, som er forlangt i Loven, den er meget langt fra at være noget Exceptionelt, det er jo kun en Gaaden videre ad den samme Vej, som allerede er betraadt i den bestaaende Lovgivning. Men, som sagt, jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem selv lægger nogen særlig Vægt paa denne Ind- vending imod Lovens Realitet, og jeg tillader mig at antage, at, naar der ved et Lovforslags 6te Behandling i Rigsdagen ikke er fremkommet nogen vægtigere Indsigelse mod dets Indhold end denne, saa vil Lovforslagets Skjæbne, dets eventu- elle Fortæstelse, skyldes ganske andre Grunde end den, som foreligger i selve Lovteksten. Det ærede Medlem havde fuldstændig Ret, da han ved Sa- gens 2den Behandling gjorde gjældende, at ved- kommende Fabriik eller Fabrikker vidste, hvad de havde at rette sig efter, den Gang de begyndte den omhandlede Industri, og at man altsaa ikke skyldte dem at forandre Noget i den bestaaende Tilstand af Hensyn til dem. Dette har det ærede Medlem Ret i, og jeg har anerkjendt det tidligere; men jeg tror, at det ærede Medlem skal lade det blive staaende som uimodsagt, at det er en Feil i den bestaaende Toldlovgivning, naar man beskatter et Raafos paa samme Tid, som man lader den tilvirkede Vare indgaa toldfrit. Bliver denne Feil ikke rettet, skal jeg imidlertid tage mig dette, lige- som hvad der er gaaet forud, med den allerførste Sindsro.

Tauber: I det i Gaar behandlede Lov- forslag var der Hundrede og atter Hundrede Pünk- ter om Ting, som vi ansaa som Feil. Den ærede Minister vægrede sig ved at indlade sig paa disse Pünkter, men hvor kan han saa bebreide os, naar han kommer med et ganske enkelt Punkt, som han anser for en Feil, at vi da ikke ville indlade os paa at rette det? Jeg tror, at, hvad der under andre Omstændigheder maasse kunde be- breides os, er det ikke berettiget fra den høitærede Ministers Side at bebreide os. Den Indvending mod Lovforslaget, som jeg allerede fremsatte ved 2den Behandling, har den høitærede Minister jo erkjendt Rigtigheden af; hvad den af mig i Dag ansøgte Indvending angaar, da har jeg kun leilighedsvis fremsat den ved Siden af min Hoved- grund imod Forslaget, og jeg har ikke lagt større Vægt paa den. Jeg maa fremdeles tilraade at forkaste Lovforslaget.

Finantsministeren (Strup): Jeg kan slet ikke indrømme det ærede Medlem Ret til at trække den Parallel, som han forsøgte paa at trække. Det ærede Medlem mente, at det var ganske i sin Orden, at, naar jeg ikke kunde blive enig med ham om de 100 Pünkter, han har fore- slaet, vilde han heller ikke gaa ind paa det ene Punkt, jeg havde foreslaet. Der er tilsyneladende

Righed tilstede, men jeg kan ikke tro, at det skulde være undgaaet Nogens Opmærksomhed, at der er den store Modsetning mellem de to Tilfælde, at han tilfældigvis er enig med mig om Rigtigheden af det ene Punkt, jeg har foreslaet, medens jeg tilfældigvis ikke er enig med ham om Rigtigheden af de 100 Pünkter, han har foreslaet. Det forekommer mig i det Hele taget, at det af det ærede Medlem anbefalede System, ikke at ville gaa ind paa nogen Forandring i den bestaaende Lovgivning — her tale vi nu om Toldlovgivning- en —, naar man ikke med det Samme kan faae vedtaget alle de Forandringer, man ønsker, vilde, naar det ærede Medlem vilde bringe Systemet til Anvendelse i endnu videre Kredse — skjøndt Gud skal vide, at Kredsen er vid nok, naar man tager den samlede Toldlovgivning for — føre til det smukke Resultat, at man overhovedet ingen Lov- forandring skulde foretage, førend man kunde faae alle de Lovforandringer, man ønsker, gennemførte. Jeg tør ikke have nogen Mening om, hvorvidt det ærede Medlems Anskuelse gaar saa vidt, og heller ikke om, hvor Mange der vil følge det ærede Medlem, dersom hans Anskuelse gaar saa vidt. Jeg vil kun sige, at jeg for mit Vedkommende da vil berolige mig ved, at de bestaaende Love paa ingen Maade ere saa slette, at man jo meget godt kan leve videre under deres Herredømme, og jeg holder mig overbevist om, at den Anskuelse, som jeg har formodet at være det ærede Med- lems — i alt Fald er det jo hans Anskuelse for Toldlovgivningens Vedkommende — dog sandsyn- ligvis ikke i Længden vil blive i Flertal. Man kan efter min Mening rolig afvente den Tid, da en anden og, som jeg mener, fornuftigere Anskuelse vil gjøre sig gjældende, idet — for at gjentage det — vor nuværende Lovgivning efter min Over- bevisning paa ingen Maade er saa slet, at man jo kan leve ret taalelig under dens Herre- dømme.

Tauber: Jeg nævner i Modsetning til den høitærede Finantsminister den Forventning, at en anden og fornuftigere Anskuelse maa gjøre sig gjældende fra den Plads, hvor han sidder, og jeg nævner virkelig det Saab, at den Tid, da dette sker, ikke skal være saa meget fjern. Jeg skal tillade mig at gjøre den meget ærede Minister opmærksom paa, at deraf, at jeg fra min Side og de, der igaar stemte efter min Opfordring, have holdt paa en almindelig Toldreform, følger ikke, at vi træve Overensstemmelse fra den høitærede Regje- rings Side i alle enkelte Pünkter af Forslaget. Dette er en Fordring, som aldrig er opstillet. Jeg har tvertimod gjentagne Gange fremhævet, at, havde den nuværende Finantsminister viist Tilbøielighed til at gaa ind paa en almindelig Told- reform, vilde vi fra vor Side ikke have sillet os paa den Maade, som vi gjøre. De foregaaende Finantsministre have ingenlunde været enige med